

Farní listy 4/23

V Lipníku nad Bečvou
2. července 2023

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

„BŮH SLYŠÍ ODEVŠAD, JAK VŠECHNO STVOŘENÍ MU TOUŽÍ CHVÁLU VZDÁT“

SLOVO OTCE LIBORA

Milí farníci,

stojíme na prahu prázdnin, které jsou snad pro většinu z nás vítaným časem, kdy je trošku méně povinností či spěchu a trošku víc odpočinku a žití „jen tak“. Já bych se ale rád lehce ohlédl za uplynulým školním rokem a podělil se o dvě malé radosti. Obě se týkají výuky náboženství. Učilo se ve čtyřech skupinách, dvě už byly více méně zaběhlé, ale dvě se tvořily. Skupinka pěti nejmladších, z nichž se někteří už připravovali na první svaté přijímání, měla mezi sebou dost velký rozptyl – 1. až 4. třída. Na začátku roku to vypadalo hodně náročně, ale děcka mi opět dokázala, že síla života je obrovská a že stojíme o to, aby nám spolu bylo hezky. V průběhu roku se děcka sžila a vytvořila fajn skupinku, se kterou byla radost trávit čas.

Druhou začínající skupinou bylo náboženství pro dospělé. Začínal jsem s lehkým třesením, jestli se potká nabídka s poptávkou. A potěšilo mě, že docela ano. Že ti, co začali, tak vydrželi, že dokonce i v průběhu roku se našli tací, kteří se přidali. Tady se mi potvrdilo, že lidé mají zájem o vzdělávání i o víru. Ano, je těžké nacházet cesty, jak tento zájem uspokojovat a jak propojovat možnosti, které máme, ale které nejsou nekonečné. Ale stojí za to se o to snažit a hledat cesty. Můžete to brát jako pozvánku přidat se příští rok, kdy hodláme pokračovat.

A teď už vám přeji krásné prázdniny a těším se, že se i s přespolními potkáme téměř v poločase na lipenských Svatojakubských hodech, které budeme slavit 23. července!

o. Libor

VŠECHNO MÁ URČENOU CHVÍLI a veškeré dění pod nebem svůj čas (Kaz 3,1)

Je léto, čas prázdnin, čas dovolených, čas setkání v milých místech s blízkými a přáteli pro občerstvení na duchu i na těle. Přijměme na úvod do tohoto letního prostoru „pár řádek k zamyšlení“ od teoložky, psychologičky, autorky duchovní literatury Kateřiny Lachmanové:

Nastává čas dovolených. Mnozí ji toužebně vyhlízejí, aby pak zjistili, že odpočívat neumějí, nedokážou vypnout pracovní starosti, natož své elektronické přístroje. Do volných dnů se jim tlačí nedodělaná práce, z nicnedělání jsou úplně nervózní nebo mají dokonce pocit viny... Možná je problém už v tom, že neumíme slavit den Páně, Bohem

stanovený „šabat“. Málokdo dnes žije tempem, které ho neobírá o pokoj v srdci, málokdo respektuje zdravý rytmus práce a odpočinku. Před pár lety jsem se doslechla o zvláštní světici, která by nás mohla učit umění světit den sváteční – a snad i umění odpočívat, protože to zjevně souvisí. Svátá Notburga žila začátkem 14. století a byla služebnou u hradních pánů v Tyrolsku. Pracovala svědomitě, u svých pánů si však vyprosila, aby se o nedělích a velkých svátcích mohla věnovat modlitbě... Jednou ji o žních nutili, aby pracovala notně „přes čas“. Notburga se prý nechala slyšet, ať mezi ní a zaměstnavatelem rozhodne Bůh, „zavěsila“ srp do vzduchu a odkráčela do kostela. Bývá vyobrazena se srpem, jak se jí vznáší nad hlavou. Nedávno mě napadlo, co bych asi já měla „zavěsit“ nebo co by se Boží mocí mělo vznést do povětří, aby se mi uvolnily ruce i srdce, abych

mohla svobodně odpočívat, být s Bohem a s blízkými? Zřejmě můj notebook. U někoho by to byla vrtačka, u jiného úklidové náčiní, chytrý mobil nebo televize...

A co bys potřeboval „zavěsit“ ty, milý čtenáři, abys mohl doopravdy odpočívat?

O ZDRAVÉM ŽIVOTĚ – DIETETICE

Příspěvek ke zdravě prožitému času – nejen léta!

Zdraví je našim duchovním úkolem. Nejen rozum a vůle, nýbrž i srdce a cit, nejen duch, nýbrž i tělo, nejen vědomí, nýbrž i nevědomí musejí být tématem a úkolem duchovního života.

Dietetika obsahuje několik oblastí:

a) světlo a vzduch – zahrnuje tedy i životní prostředí, závisí na klimatu, krajině, podmínkách bydlení, akustice okolí,

b) jídlo a nápoj – jak jíme a pijeme vypovídá i o duchovní zralosti, když někdo jídlo jen hltá, bude asi podobně zacházet i s tvory a s Bohem. Modlitba u stolu, i když bývá často jen rutinou, přece navozuje pocit, že jídlo je něco posvátného, že smíme požívat Boží dary. A společenství u stolu dostane modlitbou správný styl. Když se někdo vrhne na jídlo, sotvaže se něco položí na stůl, pak se nedá mluvit o jídle, nýbrž jen o nestylovém krmení. Když duchovní autoři ve středověku psali o pravidlech slušného chování u stolu, dosvědčovali tím hluboké znalosti toho, jak vnější činnost působí na duši i tělo,

c) třetí oblast zdravé životosprávy se vztahuje na střídání pohybu a klidu, práce a volna. Sv. Benedikt převzal dietetický princip zdravého střídání práce a volna a řídil se jím, když vytyčoval základy své duchovní nauky. Ora et labora, vyrovnané společenství modlitby a práce, se stalo znamením benediktinského života – a častou připomínkou i nám v kostele sv. Jakuba v „medailoncích“ bočních oltářů, že zdravý duchovní život není bez zdravého životního stylu možný. Zdravý životní styl zahrnuje nejen správné rozdělení času, ale i způsob, jak činíme podstatné věci našeho dne.

Další oblastí patřící k nauce o dietetice jsou

d) spánek a bdění,

e) vyměšování,

f) vášně duše, city a emoce.

O nich snad někdy přistě.

Připraveno podle myšlenek knížky Zdraví jako duchovní úkol autorů Anselma Grüna OSB, Meinrada Dufnera OSB, kteří se snaží představit křesťanskou dietetiku. Jde jim „o křesťanské umění zdravé životosprávy, o duchovní úkol, jehož podstatou je snaha o zdraví těla i duše. V popředí přitom není starost o tělo, nýbrž umění těla a jeho hnutím naslouchat a vnitřní bdělost vůči tělu – jakožto výrazu duše.“

PRO UCHOVÁNÍ V PAMĚTI

byl vydán upomínkový leták **Kněží – oběti komunistického pronásledování z území moravské církevní provincie 1945–1989 u příležitosti 75. výročí komunistického převratu v Československu**. „Chce posloužit k oživení paměti církevního společenství. Z HLEDISKA TRADICE CÍRKVE JE TĚCHTO 33 UMUČENÝCH KNĚŽÍ UVEDE-
NÝCH NA LETÁKU SOUBOREM DRAHOKAMŮ NÁM PÁNEM BOHEM DAROVANÝCH a je třeba jejich památku trvale uchovávat ve svaté paměti církevního společenství, píše autor letáku **P. Dr. Jan Larisch**. Pro toto číslo FL jsme z třiatřiceti kněží vybrali několik osobností:

Josef Hlouch

*20. března 1902, biskup česko-budějovický, internován od 29. března 1952 do června 1968. Po propuštění z internace se ujal vedení své diecéze. Zemřel 10. června 1972 v důsledku psychického a fyzického týrání při jednání s KCT a při výslechu příslušníky StB. Pohřben je v Českých Budějovicích. Jeho knížečka MINUTĚNKA (chvilinka, kterou je třeba během dne věnovat Bohu a svému nitru) nás nejednou povzbuzovala i na stánkách FL.

Josef Karel Matocha

*14. května 1888, arcibiskup olomoucký, metropolita moravský, internován od 10. dubna 1950 v arcibiskupské rezidenci v Olomouci, kde za nejasných okolností 2. listopadu 1961 zemřel. Pohřben je v rodném Pitíně.

Stanislav Zela

*12. července 1893 Horní Nětčice okr. Přerov, pomocný biskup olomoucký. Zatčen 19. července 1950, odsouzen pro zločin velezrady a vyzvědačství k 25 roků vězení, po propuštění v roce 1963 internován v Radvanově, kde 6. prosince 1969 zemřel. Pohřben je v nedalekých Soběchlebích.

Alois Čáp

*8. května 1892, básník, spisovatel, politik, redaktor, nakladatel, správce Kněžské nemocenské

pokladny v Přerově, zatčen 1. října 1949, odsouzen za protistátní činnost k sedmi roků vězení. S podlomeným zdravím byl 28. listopadu 1953 propuštěn z vězení na amnestii. Žil v Přerově, kde 9. června 1957 zemřel. Pohřben je v Přerově.

P. Jan Larisch v letáku také připomíná, že oněch 33 kněží je pouze onou pověstnou viditelnou špičkou ledovce.

Kéž nevymizí z naší paměti ani jména těch mnohých trápených a na svobodě omezovaných, šikanovaných i v našich farnostech. Patří k nim mezi jinými:

P. Rudolf Chudárek pohřbený ve Fryštáku,

P. Eduard Langer pohřbený u nás v Lipníku n. B.,

P. Josef Beneš pohřbený v Hlinsku.

Z MINUTĚNKY

5. července:

Jejich život – k nebi cesta. Tak praví Lev XIII. v Encyklice o sv. **Cyrilu a Metoději**. Byla to cesta klikatá, plná stoupání a klesání. Vedla za cílem: Ježíš a duše! Proto opustili vlast a své osobní zájmy, šli k nám – do ciziny, kde již sice zakotvilo křesťanství, ale kde stejně kotvil pohanský život. Námahy, starosti, pronásledování, podezírání, věznění, Cyrilova předčasná smrt – ale všechno, všecičko tak svaté, láskou prohráté, že to vedlo k nebi.

14. července:

Radost!..., to je poselství evangelia. Radost je pocta, kterou prokazují děti Bohu, od něhož mají a čekají vše nejlepší. „Když nebe vaše okna ozáří a v žáru milosti když na výsluní plody zčervenaly, trhejte a jezte, svatou radost slavně vítejte!“ Radost je dech ráje. Je neodolatelnou mocí: tiší, odzbrojuje, získává. Duše plná radosti ukazuje lidem, co dává Bůh svým věrným. Proto: Vesele, jen vesele a s veselím z posteje. Tváříš-li se kysele, kdo tě má mít rád?

Raduj se z víry, kterou vidíš Boha v sobě i vůkol sebe ve všem. Raduj se z každého květu, z krásné písničky, kterou právě slyšíš, z hezké tváře, kterou vidíš, z hezkých šatů bližního,

z úspěchu národního mužstva, z plného kostela, ze svého zdraví, že máš práci i co jíst. Radost předpokládá sestru skromnost! Kolik tužeb má náročný člověk, tolik bičů si na sebe upletl.

22. července

Sv. Magdalena – dílo lásky. K bytosti kdysi hříšné, voláme dnes: „Oroduj za nás!“ Byť člověk klesl sebehlobějí, všude může až k němu milost Boží. Byť začal den jako hříšník, může jej skončit jako milé dítě Boží. I jiskřička lásky může přivolat krupěj Krve Kristovy, která vysuší i moře hříchů. Magdalena je div milosti Boží v duši. Z bludné lásky stala se láskou kající, obětavou, hrdinnou. Velké lásce není nic nemožno. Jak velké lásky jsme schopní, tak velké nebe si otevřeme.

15. srpna

Nanebevzetí Panny Marie. Dnes den slávy nevýslovné, ó Maria, pro Tebe! Andělů tě sbory nesou s tělem, duší do nebe. Matka Boží opouští svět. Je to vítězné rozloučení. Všechna místa, kde byla, všechny situace, v nichž žila, vydávají svědectví o její svatosti, ničím neposkvřené lásce, ničím nezmenšené.... Tažme se: jaké svědectví by mohla o mně vydat místa, kde nyní žiji, modlím se, pracuji, odpočívám?...

Ó královno nejjasnější, Přímlovkyně nejmocnější, z nebe žehnej, v nebi čekej, ó Matičko, dítka své.

KAPLE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE NA SPRAVEDLNOSTI v Lipníku nad Bečvou byla zbudována měšťanem Janem Smejkalem. Roku 1740 odkázal na její udržování 20 zl. Stojí v polích naproti kasáren, blízko místa, kde se popravovalo, „Na Spravedlnosti“. Kaple je v současnosti schoulena pod korunami vzrostlých stromů, je to milé místo letního usebrání o samotě nebo ve společenství a zvláště při mši svaté ke cti Panny Marie Nanebevzaté 15. srpna.

SVATÝ JAKUB STARŠÍ

Svatý Jakub Starší, také zvaný Větší nebo Zebedeův, je patronem našeho FARNÍ LISTY 4/2023

farního kostela, o jehož vzniku zprávy nemáme. Svátý Jakub bývá zobrazován s poutnickou holí, vnímáme ho proto i jako patrona poutníků, „kteří se ubírali Moravskou bránou, ať to byli lovci, pastevci či válečníci nebo kupci raného středověku. Když dospěl čas k budování státního útvaru, tu z moci královské zde vyvstává město na návrší nad řekou. Nad městem, sevřeným prstencem hradeb, se vypíná hřbet střechy gotického farního chrámu. Svatyně stojí při hradbách a fara tvoří jejich součást. Sakrální význam tohoto místa měl zpevňovat městské opevnění.“ Tolik podle slov krajana, učitele a spisovatele Jaroslava Kanyzy v Knize o Lipníku nad Bečvou – Nikoli nejmenší na Moravě.

Ale vraťme se k patronu farnosti. Svátý Jakub Starší byl učedníkem Pána Ježíše, pocházel z Betsaidy u Genezaretského jezera v Palestině. Otec se jmenoval Zebedeus, matka Salome, bratr Jan, kterého známe jako apoštola a evangelistu. Oba bratři měli bouřlivý temperament, a tak jim Ježíš dal přízvisko Boanerges, což znamená „Synové hromu“. Svátý Jakub spolu s Petrem a Janem byl přítomen mnoha významným událostem: vzkříšení dcery Jairovy, Proměnění Páně na hoře Tábor, byl v Ježíšově blízkosti při jeho modlitbě v Getsemanech. Po jeho nanebevstoupení hlásal evangelium, měl velkou autoritu u prvotní církve v Jeruzalémě. Byl první z dvanácti Kristových apoštolů, který podstoupil mučednickou smrt. Je mu připisován List sv. Jakuba, mnozí badatelé se však k jeho autorství nepřiklání. Podstatné je poselství Listu – nutnost vyjadřovat svou víru skutky. „Víra bez skutků je mrtvá“ (Jak 2,26). Španělské město Santiago de Compostela vyrostlo kolem chrámu ke cti sv. Jakuba, posvěceného 25. července roku 816. Na tento den je stanoven svátek našeho patrona (a Svatojakubské hody). V letech 1075–1150 byla vystavěna trojlodní bazilika. Ostatky sv. Jakuba byly uloženy ve stříbrném sarkofágu v chrámové kryptě pod hlavním oltářem. Sv. Jakub působil v

Jeruzalémě, Samařsku a podle jedné tradice i ve Španělsku.

I o tom nám před časem vyprávěli poutníci z našich farností, P. František Lízna a další.

Svatý Jakube, oroduj za nás.

Dobry Bože, dej at' nás svědectví svatého Jakuba posiluje a jeho přímlova nás chrání.

SLAVÍME JUBILEUM

„Není to snad pro nás nadměrné štěstí vědět, že je potřeba milovat Boha, že celé naše dobro spočívá v jeho službě a celá naše sláva v tom, abychom mu vzdávali čest?“ píše svátý František Saleský a jako by něžným pohledem spočinul na tváři našeho jubilanta **pana Petra Boháče** a těmito slovy promlouval k jeho srdci, děkoval tak za jeho životní pout' ve víře, lásce a celoživotní službě, zvláště u oltáře.

Pan Petr Boháč, náš bratr v Kristu, se narodil 11. srpna 1943. V letošním roce oslavíme **osmdesát let jeho života**. Za ten krásný a velký Boží dar vděčně Pánu Bohu děkujeme.

Děkujeme za dar víry, kterou v rodině, zvláště pod láskyplnou oblohou maminčiných modliteb a ukolébavek, věrně přijímal, prožíval, vytrval. Děkujeme za dar služby u oltáře, při událostech radosti i smutku. **Bud' Bohu díky za vše, co dal Vám, pane Petře Boháči, za vše, co skrze Vás daroval nám. Kéž dá Pán zdraví a hojnost požehnání Vám i Vaší milující rodině a Matka Boží, kterou jste vždy ctil a oslavoval – nejen na Hostýnku, ať se přimlouvá za Vás i Vaše drahé v časnosti i na věčnosti.**

Vaši: otec Libor – duchovní pastýř se svým stádcem beránků a oveček

ROZLOUČILI JSME SE

s paní Annou Valeriánovou. Po necelých čtyřech letech pobytu ve zdravotnických zařízeních se vrátila do Lipníka k poslednímu odpočinku. Při mši svaté v pátek 9. června naše farní rodina spolu s otcem Liborem a Aniččinými příbuznými poděkovala Pánu Bohu za její život, za vše, co

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ...

Červenec

2.7.	neděle	13. neděle v mezidobí
3.7.	pondělí	Svátek sv. Tomáše
5.7.	středa	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
7.7.	pátek	1. pátek v měsíci
9.7.	neděle	14. neděle v mezidobí
11.7.	úterý	Svátek sv. Benedikta
16.7.	neděle	15. neděle v mezidobí. Panna Maria Karmelská
22.7.	sobota	Svátek sv. Marie Magdaleny
23.7.	neděle	16. neděle v mezidobí. Svatojakubské hody: mše sv. v 9.30, požehnání v 15.00, společný oběd přihlášených - fara 12.30
25.7.	úterý	Svátek sv. Jakuba, apoštola
26.7.	středa	Sv. Jáchym a Anna
29.7.	sobota	Pěší pouť na Starou Vodu
30.7.	neděle	17. neděle v mezidobí

Srpen

4.8.	pátek	1. pátek v měsíci. Sv. Jan Maria Vianney
6.8.	neděle	Svátek Proměnění Páně
9.8.	středa	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže. Adorační den v Týně
10.8.	čtvrtek	Svátek sv. Vavřince
13.8.	neděle	19. neděle v mezidobí
14.8.	pondělí	Sv. Maxmilián Maria Kolbe
15.8.	úterý	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. Na Spravedlnosti v 18.30
20.8.	neděle	20. neděle v mezidobí
24.8.	čtvrtek	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
27.8.	neděle	21. neděle v mezidobí
29.8.	úterý	Umučení sv. Jana Křtitele

vykonala pro bližní, zvláště pak pro P. Rudolfa Chudárka a jeho maminku, pro P. Ferdinanda Bílka a P. Jana Vávru. Naši varhaníci vzdali Aničce poctu nejen na kůru, kde několik let na varhany hrála, ale i u rakve. Do hrobu byla uložena ke své sestře Julii na lipenském hřbitově nedaleko místa posledního odpočinku paní Ludmily Sonnkové, s níž Anička sdílela roky její bezmoci až do konce života. Obě ženy ze svého mála přispívaly bohatě všude, kde bylo potřeba. Asi bychom se divili, co všechno jsme od Pána dostali díky jejich modlitbám. Naše sestra Anna odešla k Pánu v necelých

devadesáti letech. Celý její život ukazuje, „že Pán se stará“ o každého a kdo důvěruje, ten nepochybuje. Anička to dosvědčuje.

8. září o svátku Narození Panny Marie si připomeneme její nedožitě 90. narozeniny.

Světlo věčné at' jí svítí a odpočívá ve svatém pokoji.

Z HUMORU ZA KOSTELEM Ladislava Jílka

*Modlila se dívka: Pane Bože, pro sebe nechci nic, ale odměň maminku za všechny její práce a starosti a dej jí

nějakého vysokého, štíhlého a hezkého zetě.

*Jestlipak se každý večer modlíš? ptá se Jirky babička. Ano, modlím, přikyvuje vnouček. A ráno taky? Pokračuje babička. Ráno ne, to je světlo, to se nebojím.

*Pane Bože, co je pro Tebe milion let? Vteřinka. A co je pro Tebe milion korun? Halířek. Dej mi, prosím Tě, halířek.
Počekj vteřinku.

**PŘEJEME KRÁSNÉ PRAZDNINY,
MILÉ LÉTO!**

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Osek nad Bečvou za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz